

Norsk Ornitologisk Forening (NOF)

Sandgata 30 B
N-7012 Trondheim

Telefon: (+ 47) 73 84 16 40
Bankgiro: 4358.50.12840
Org. nr.: 970 089 748 MVA

e-post: nof@birdlife.no internett: www.birdlife.no

Klima- miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Deres ref.

Deres kontaktperson

Vår ref.
20200012

Vår kontaktperson
Martin Eggen

Dato
06.02.2020

Innspill i arbeidet med handlingsplan for sjøfugler

Ved behandlingen av St. meld. 14 (2015-2016) *Natur for livet*, bad Stortinget gjennom sitt anmodningsvedtak 647 regjeringen å utarbeide en handlingsplan for å bedre situasjonen for sjøfugler. Videre bad Stortinget om at det i handlingsplanen måtte gjøres en vurdering av hvilke øvrige sjøfugler som bør få status som prioritert art. Etter det vi forstår er dette arbeidet i sluttfasen. Miljødirektoratet har hatt et hovedansvar for å oppsummere tilgjengelig og manglende kunnskap om sjøfuglenes situasjon, og foreslå aktuelle forbedrende tiltak. Vi regner med at Miljødirektoratets fagfolk har gjort et godt arbeid, der bredden og kompleksiteten i sjøfuglenes utfordringer, kommer frem. På tampen av prosessen vil vi oppsummere noen momenter vi mener er essensielle for en vellykket og ambisiøs handlingsplan. Flere av temaene har vi tidligere spilt inn både på direktorat- og departementsnivå, men det kan være verdifullt å få dem samlet nå.

Våre forventninger til handlingsplanen som nå er ventet, er store. Allerede i 2014 foreslo vi å utarbeide en handlingsplan for sjøfugler ovenfor daværende klima- og miljøminister Tine Sundtoft. Tiltakene må være på et nivå som er egnet til snu den bekymringsfulle situasjonen for sjøfuglene, så langt det lar seg gjøre. En handlingsplan for sjøfugler må inkludere både konkrete tiltak her og nå, forvaltningstiltak som omfatter hele økosystem, svare på utfordringene næringsutvikling basert på de marine naturressursene kan gi, og vise veien for kunnskapsinnhenting fremover.

Stans vindkraftverk i stor konflikt med sjøfugler og internasjonale verneområder

Flere vindkraftverk er i konflikt med hekkeforekomster av sjøfugler, og flere også med verneområder beskyttet under Ramsarkonvensjonen og Bernkonvensjonen (inkludert i Emerald Network).

Vi trekker særlig frem tre konkrete eksempler:

- Andmyran vindkraftverk, Andøya i Nordland har en umiddelbar nærhet til Ramsarområdet Skogvoll ramsarsite nr. 1195 (cirka 2 km), og vil bl.a. utgjøre en barriere under næringstrekk for det betydelige antallet tyvjo og smålom som hekker i reservatet og i det planlagte planområdet. Myrlandskapet på Andøya er unikt i global sammenheng og burde uten tvil kvalifisere for et betydelig større område enn Skogvoll naturreservat som nytt Emerald Network-område. Faktisk foreslo Fylkesmannen i Nordland så sent som i 2019 å verne Andmyran, noe som er i tråd med Stortingets ønske om supplerende vern av viktig natur, der IBA-områder og utvidelser av Ramsarområder prioriteres.
- Det aktuelle konsesjonsområdet for Havsul I i Sandøy og Aukra i Møre og Romsdal vil berøre fuglefjellet Runde ramsarsite nr. 2164 gjennom å beslaglegge et sentralt næringsøksområde for denne kolonien, og som ett av de viktigste beiteområder for

sjøender og sjøfugl utenfor hekketid og særlig viktig for Harøya våtmarkssystem ramsarsite nr. 806.

- Haram vindkraftverk, Haram i Møre og Romsdal ligger midt i en av Norges viktigste trekkleder for fugl, og er omsluttet av verneområder. For Haram vindkraftverk er det aktuelle konsesjonsområdet fysisk omsluttet av Emerald Network-områder på tre av fire sider.

Marint vern av IBAer

Gjennom behandlingen av handlingsplanen for naturmangfold St. meld. 14 (2015-2016) *Natur for livet*, bad Stortinget regjeringen utarbeide en plan for marine verneområder, og fremme en sak om dette for Stortinget. Dette er i tråd med det regjeringen selv foreslår i handlingsplanen for naturmangfold. En plan for marine verneområder er blant annet viktig for å imøtekomme Aichi-mål nr. 11 i Biomangfoldkonvensjonen (CBD), som stadfester at 10 prosent av kyst- og havområdene skal være vernet innen 2020. I forbindelse med behandlingen av *Natur for livet* bad Stortinget om at IBAer prioriteres i fremtidig vernearbeid. Beskyttelse av IBAene er av største betydning for den langsiktige overlevelsen for fugleartene som lever der, og er treffsikkert og kostnadseffektiv naturforvaltning.

I et brev sendt 8. februar 2018 til Klima- og miljødepartementet (vår ref.: 2018-470/320.5) liste vi opp marine IBAer aktuelle for mer beskyttelse. Blant områdene i brevet nevnes fjordstrøk som er særlig viktige for mange rødlistede sjøfugler (bl.a. for de globalt truede artene sjøorre, havelle og stellerand), som Skjerstadfjorden i Nordland og Porsangerfjorden i Finnmark. Et større område utenfor Lofoten, som er av betydning for den globalt rødlistede gulnebbblommen, er også med i oversikten. Vi ber om at dette følges opp som et tema i handlingsplanen.

Mer beskyttende lovverk for jakt – og sanking, og spesielt for rødlistede arter

Jakt bør ikke tillates dersom kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt, jf. føre-var prinsipp. I dag tillates jakt på ærfugl og svartand under dekke av å ikke ha nok kunnskap om hvilke bestander som påvirkes. Jakt på trua eller nær trua sjøfugler må avvikes, det samme må vårjakta på ender i Kautokeino i Finnmark.

Bruk av skuddpremier er lite faglig basert. NOF mener at adgangen til å opprette skuddpremier på naturlig forekommende norske arter, også sjøfugler, ikke hører hjemme i dagens naturforvaltning. Skuddpremie, der målet er å skyte så mange individer som mulig, kan bl.a. opprettes for laksand, storskarv og andre jaktbare arter. KLD må sørge for at viltlovens § 51 snarest mulig endres, med et generelt forbud mot å opprette skuddpremier på naturlig forekommende arter i Norge.

Det er også nødvendig å gjøre forbedringer i skadefellingsforskriften. Vi anser det som riktig og nødvendig at beslutningsmyndighet etter skadefellingsforskriften ligger hos Fylkesmannen eller Miljødirektoratet, og at alle rødlistede arter (inkludert ærfugl) ikke er inkludert i listen over arter som kan skadefelles. Vi viser til hele vårt høringsinnspill sendt i oktober 2019.

Brukes av blyammunisjon må dessuten raskes mulig fases ut. Norge har et miljømål om å fase ut all bruk av bly. Dagens situasjon, der også sjøfugler som havørn rammes, er uholdbar.

Det trengs dessuten et klarere og sterkere regelverk rundt vern av etablerte hekkeplasser, som ofte blir ødelagt eller dekt til. Dette er særlig et problem for krykkje. Det er naturmangfoldlovens § 15 som regulerer dette.

Stans skytingen av sjøfugler ved oppdrettsanleggene

NOF har de siste årene jobbet med en rekke saker der kommuner gir skadefellingstillatelse til skyting av ulike typer sjøfugler ved oppdrettsanlegg. Etter vårt skjønn er det på tide at oppdrettsnæringen bare får tildelt konsesjoner med vilkår som avviser skyting. Det vil være et insentiv for næringen til å utvikle riktig teknologi og anlegg, og dermed legge ansvaret der det hører hjemme - på næringen og ikke på sjøfuglene. Nytteverdien av å skyte sjøfugler er verken sannsynliggjort eller dokumentert. Erfaring har vist at felling har kortvarig effekt på skader, og man må anta at det er skremmingen av fugler gjennom å løsne skudd som har noe effekt på kort sikt, ikke selve avlivningen av enkeltfugler. Når det finnes åpne og tilgjengelige matkilder, vil det stadig komme nye fugler til anleggene. Dersom det er mer kostnadseffektivt å forsyne seg av produktene som produseres enn å beite i nærliggende områder, vil alltid problemet vedvare og fuglene konsentreres nært anleggene. Skadefelling på sjøfugler som gjør skade ved oppdrettsanlegg er ikke hensiktsmessig, og det finnes ikke logiske eller vitenskapelige grunner til å fortsette med ordningen.

Bedre dyrevelferd og naturforvaltning gjennom bedre ivaretagelse av katter

Forvillede og etterlatte huskatter er en fremmed art i norsk fauna, og utgjør en stor trussel mot fugler, også sjøfugler. Det er estimert at katter dreper 7 millioner fugler i Norge årlig. Kattens utbredelse er nært knyttet til menneskelig bosetning, og omtrent 80 prosent av Norges befolkning bor mindre enn 10 kilometer fra sjøen. Vi vet fiskemåke (nær truet) er utsatt for predasjon av katt. Imidlertid er det behov for mer kunnskapsinnhenting om omfang og hvilke arter som rammes. Sjøfugler er arter med relativt lav reproduksjon årlig. Predasjon på sjøfugler er derfor ekstra uheldig. Forvillede katter må fjernes fra naturen, og vi anbefaler ID-merking og sterilisering av huskatter for å redusere omfanget av spredning og yngling i naturen.

Bedre beskyttelse av sjøfugler innenfor eksisterende verneområder

Nødvendigheten av å styrke vernebestemmelsene og praktiseringen av dem, inkludert utvidelse av perioden med ferdselsforbud til å gjelde hele hekketiden i noen områder, er stor. Skiltingen av slike områder må også bli bedre, slik at publikum er velinformert om ilandstigningsforbud og hensynssoner før man nærmer seg området. Skilting må være hensiktsmessig for de områdene de skal plasseres.

Det må være nok midler til oppsyn for å sikre at ferdselsrestriksjoner o.l. overholdes. Presset mot sjøfuglenes hekkeområder blir stadig større som følge av økt båtbruk, friluftsliv og turisme. Dette gjelder ikke bare i indre og ytre skjærgård, men også i naturreservat på fastlandet, som Slettnes i Finnmark, der vi tidligere har sendt bekymringsmelding til miljøforvaltningen. Oppsyn skal også hindre miljøkriminalitet, f.eks. ulovlig sakning av egg.

Man bør i tillegg vurdere ferdselsrestriksjoner i flere verneområder. Restriksjoner på ferdsel er i noen områder den eneste sikre muligheten man har for å tilrettelegge for hekking langs enkelte av våre mest "trafikkerte" kyststrekninger. Dette gjelder f.eks. enkelte spesielt viktige områder langs Lista- og Jærstrendene, men også ellers i landet. Sjøfugler som foretrekker slike strender til hekking, som f.eks. terner, har i noen områder små, eller ingen, muligheter til å gjennomføre hekking i disse områdene i dag.

NOF mener at det ikke skal være tillatt med motorisert og ikke-motorisert vannsport når dette er i konflikt med hekkende, rastende og/eller overvintrende fugler. I særdeleshet gjelder dette

verneområder med en verneparagraf som sier at «Fugler, herunder deres reir og egg, er fredet mot enhver form for skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse». NOF er av den oppfatning at vannsport i slike områder er å anse som unødig forstyrrelse. Dette gjelder blant annet verneområdene på Lista. Vi ber departementet se nærmere på forvaltningsplanen for Listastrendene, og NOFs innspill til høringen. Planen har vært til ettersyn og godkjenning hos Miljødirektoratet.

Fleksible verneområder

Man bør se på muligheten for å utvikle og prøve ut en ordning for fleksible verneområder for å sikre hekkekolonier for makrellterne og rødnebbterne som er kjent for å skifte hekkeplass i skjærgårdsområder og derfor ofte hekker utenfor fast verneområder. Utvikling av en slik ordning kan kanskje skje i samarbeid med kommuner.

Vi må understreke at dette kun må brukes som et supplement til verneområder beskyttet etter naturmangfoldloven. Selv om sjøfuglene flytter på seg, eller uteblir i lengre perioder, må verneområdene bestå. All kjent kunnskap tilsier at områdene må være tilgjengelig når matressurser kommer tilbake.

Handlingsplan mot bifangst

Vi ønsker konkrete tiltak som reduserer sannsynligheten for at sjøfugler blir fanget og drukner i fiskeredskaper, i første rekke utarbeide en egen handlingsplan mot bifangst av sjøfugl i fiskeriene, i nært samarbeid med kystfiskerier. EU har allerede en slik handlingsplan. Dødelighet blant sjøfugl i norske fiskerier er et stort problem. Blant annet ble det estimert at 40 000 sjøfugler ble drept i norske garn- og linefiskerier i 2008. Havhest, skarv, lomvi og annen alkefugl dominerte blant de drepte fuglene. På global basis drepes ca. 400 000 fugler hvert år gjennom bifangst. Vi påpeker at det bl.a. er kunnskapsmangel knyttet til garnfiske og dykkender i Finnmark. Garnfiske i hekkeområder kan videre være et stort problem for norsk-hekkende alpine dykkender.

Bærekraftig utvikling av havbaserte næringer

Fiskeri og høsting: Målrettede tiltak i forvaltningen av fiskearter som direkte eller indirekte er viktige for sjøfugler. Bestanden av flere viktige fiskearter er i dag under sine naturlige nivåer på grunn av overfiske. Fiske kan potensielt konkurrere både direkte og indirekte med viktige næringsressurser for sjøfugler. For eksempel antas overfiske på sild å ha forårsaket kollaps i sildebestanden, som igjen påvirket bestandene av bl.a. lunde. Sjøfuglene må i sterkere grad tas hensyn til i flerbestandsmodellene som er ment å ligge til grunn for fiskeriforvaltningen. Man må også se på kunnskapsgrunnlaget og videre restriksjoner i høstingen av leppefisk og tare.

Beslutning om høsting av raudåte må også revurderes. Vi vet lite om samspillet mellom raudåtebestanden og fiskebestandene, og hvordan dette påvirker sjøfuglene, sel og hval. Raudåte er svært viktig som startfôr for fiskelarvene. Dette er fisk som mange norske sjøfugler er avhengige av. Klimaendringene og økende havtemperatur er i tillegg momenter som skaper usikkerhet om de viktige fiskebestandene i havområdene rundt Norge. I Nordsjøen har økt havtemperatur ført til at raudåte langt på vei er blitt erstattet av andre plankton med annen livssyklus enn raudåte, som igjen har innvirkning på mattilgangen til fisk, fugl og sjøpattedyr. Flere stiller spørsmålsteget ved hvorvidt høsting av plankton kan og bør bli en ny industri før vi har tilstrekkelig kunnskap på plass. Kunnskapsgrunnlaget om de konsekvensene som høsting av raudåte kan ha for det biologiske mangfoldet, havet som økosystem, sjøfugler og fiskebestander er ikke godt nok. Derfor mener vi at føre-var-prinsippet må benyttes til å si nei til høsting av raudåte.

Havvind: Havvind vil raskt komme i konflikt med fugleliv til havs. Når vindkraftverkene planlegges nær land vil det være ekstra konfliktfylt, da det vil påvirke trekkleier langs kysten. Samtidig er det hotspots for fugler også langt til havs, ofte knyttet til næringssøk. Hekkende sjøfugler kan dra flere titalls mil for å finne mat til ungene. Grunne områder kan være mindre kostbare å bygge på, men dette er ofte viktige områder for fiskebestander som tobis og områder for næringssøk fugler. Store deler av landområdene i Norge er dårlig kartlagt med tanke på fugleforekomster, og spesielt fugletrekk. I åpent hav er kunnskapsgrunnlaget langt mindre. Dermed er det all grunn til å være bekymret også for utviklingen av havvind i Norge så lenge konsesjonsprosessene ikke endres radikalt og kravene til kunnskap under konsesjonsbehandlingen skjerpes betydelig. En overordnet nasjonal plan for utbygging av vindkraft til havs er å foretrekke. Vindkraft bør ikke forekomme i viktige trekkleder for fugler eller områder av spesiell verdi for næringssøk for fugler.

Bedre lokaliseringer av oppdrettsanlegg: Manglende utredning av påvirkning på fugler ved konsesjonsbehandlingen av nye lokaliteter/utvidelse ved lokalitet for akvakulturanlegg, er et betydelig problem. Ny teknologi, større anlegg og nye krav fra myndighetene er faktorer som påvirker hvilke lokaliteter bedrifter innen akvakultur ønsker å etablere seg på. Vi registrerer at man vil lengre ut i skjærgården, til dypere og mer eksponert farvann. Som en følge av dette kommer akvakulturanleggene lettere i konflikt med sjøfuglforekomster. Faglige vurderinger knyttet til arealbeslag, økt ferdsel i området og kumulative virkninger på de ornitologiske verdiene er likevel mangelfulle. Vurderingene bør følge søknad om etablering, slik det i dag stilles krav til undersøkelser på bunn- og strømforhold. Etterundersøkelser rundt påvirkning på fugleforekomstene bør være inkludert i standarden for miljøundersøkelser.

Vi merker oss også Fiskeridirektoratet har sendt ut forslag på til sammen 27 områder som de ønsker til havbruk. Flere av disse er problematiske med tanke på sjøfuglområder. Her er det behov for at sjøfuglforekomster vektlegges i videre arbeid.

Forbedre oljevernberedskapen og stans oljeleting i sårbare områder: Oljeutslipp utgjør en stor risiko for sjøfugler. Tradisjonelt har utslipp fra skip (regulære utslipp så vel som uhell og utslipp ved forlis) vært hovedårsaken til at sjøfugler har blitt tilsølt av olje i Norge. NOF er imot åpning for petroleumsvirksomhet på Mørefeltene, ved Lofoten, Vesterålen, Senja og havområdene ved Jan Mayen, og mener at noen av områdene nær større sjøfuglkolonier og viktige områder for næringssøk for sjøfugl til havs bør vernes mot petroleumsvirksomhet.

Det må etableres bedre oljevernberedskap og los-ordninger langs hele kysten, både i forhold til petroleumsvirksomhet og spesielt med tanke på økningen i skipstrafikk langs og forbi norskekysten (til og fra Russland). Beredskapen må stå i forhold til operative tiltak rettet mot sjøfugl ved eventuelle oljesøl, og områdets verdi for sjøfugler. Kompetanse og kapasitet må raskt kunne komme i gang med registrering av sjøfugl og eventuelt rehabilitering av fugler når ulykker inntreffer. Dette er spesielt viktig når truede arter (for eksempel stellerand) er rammet. Rehabilitering må vurderes basert på bestandssituasjon og sannsynlighet for langsiktig overlevelse for aktuelle fugler. Vi ser at miljøforvaltningen har utarbeidet prioriteringsområder for slikt arbeid, og vi påpeker spesielt viktigheten med godt oljevernberedskap for stellerandene i Finnmark.

Informasjonsarbeid

Bedre beskyttelse av hekkende sjøfugler utenfor vernede sjøfuglkolonier, blant annet gjennom

målrettet informasjons- og holdningsskapende arbeid for å fortelle om sjøfuglenes situasjon og hva man kan bidra med for å bedre den, er nødvendig.

Flere midler til bekjempelse av mink

Man må øke ressursene til oppfølgingen av den nasjonale handlingsplanen mot mink, som er en fremmed art med status svært høy risiko på norsk svarteliste for arter.

Beskytt fjærene og gruntvannsområdene

Grunne sjøområder langs kysten, inkl. deltaområder og fjærer blottlagt ved fjære sjø, er kritisk viktige oppvekstområder for fisk og annet naturmangfold, og næringsøksområder for et stort antall våtmarks- og sjøfugler. Statlige planretningslinjer som beskytter denne naturen er helt nødvendig. Aktivt marint delta må få status som utvalgt naturtype.

Plast og forurensing

Plast og andre fremmedlegemer på avveie er en stor trussel mot sjøfugler og annet marint dyreliv. Sjøfugler dør blant annet som en direkte følge av plast i fordøyelsessystemet. Det forebyggende arbeidet mot forsøpling av havet må intensiveres. Videreutvikling av ordningene for håndtering av marint avfall og utvidet produsentansvar vil måtte stå sentralt her, slik at vi får enda bedre ordninger for å sikre oppsamling og resirkulering fra store utslippskilder, for eksempel fiskeriene. Videre må bruk av gummikuler på kunstgressbaner fases ut.

Plast som spises av sjøfugl anses å ha størst negative følger for mindre sjøfugler, som lever mesteparten av sitt liv ute på det åpne hav. Plast som allerede er kommet på land gjør mindre skade, og strandrydding bør foregå i august-september for å unngå forstyrrelser i fuglenes hekketid. Når fiskeredskaper (linekroker, garn osv.) er på avveie må publikum ha en lett tilgjengelig kanal for varsling og tilbakemelding, der ansvars plasseringen er klar. Kjente eksempler på virksomheter/bedrifter som forårsaker slikt avfall (garn og linerester) må straffeforfølges/bøtelegges, noe som også vil ha en forebyggende effekt. Vi har kjente eksempler på bedrifter i Finnmark der dette er et problem, men der det ikke ryddes opp.

Øke innsatsen mot raske klimaendringer

De raske og menneskeskapte klimaendringene utgjør en betydelig risiko for fuglelivet både ved påvirkning av leveområder og næringstilgang. Som vi vet, er dette ansett å være en betydningsfull driver bak sjøfuglenes utfordringer. NOF ber regjeringen gjøre mer for å redusere norske og internasjonale klimagassutslipp, og minner om beskyttelse av karbonlagrene i myr, våtmark og gammel skog er kostnadseffektiv og helt nødvendige tiltak.

Overvåkning

Overvåkingen av sjøfugler gjennom prosjektene SEAPOP og SEATRACK må fortsette, og det må bevilges nok midler til å overvåke sjøfuglbestandene langs kysten, inkludert gjennomføre nye tellinger av forekomster ved de store fuglefjellene som ikke inngår i intensiv overvåkning. Globalt truede dykkender som havelle, sjøorre og stellerand må sikres nødvendig overvåkning og beskyttelsestiltak.

Reversere liberaliseringen av lovverket for vannscooter

18. mai 2017 ble vannscootere sidestilt med fritidsbåter, og vil dermed kunne brukes på lik linje med dem i de fleste områder. Sidestillingen er et resultat av at forskrift om bruk av vannscooter o.l. ble opphevet. Bruken av vannscooter representerer en forholdvis ny tilleggsbelastning for allerede hardt prøvde sjøfuglbestander. Bruk av vannscooter skiller seg radikalt fra bruk av båt.

En vannscooter er uten propell, og har mulighet til å kjøre nært land. Man oppnår høye hastigheter, og mens båter driver forbi, brukes vannscooter i større grad til lek. De kommer igjen og igjen - og igjen. Alt dette krever et restriktivt lovverk, og streng og effektiv håndheving av loven. En av artene som vil kunne påvirkes negativt er siland og ærfugl (sistnevnte nær truet på norsk rødliste 2015). Artenes utbredelse strekker seg langs det meste av den norske kystlinja, og ungekull vil være utsatte ved vannscooterkjøring nær land. Mange svaner, gjess og ender er dessuten ute av stand til å fly deler av sommeren pga. fjærskifte (myting). Kollisjonsfaren er reell. I verste fall risikerer man at fuglene skyr visse områder. Liberaliseringen av lovverket må reverseres, samtidig som man ser på muligheten til å beskytte fugler på grunne områder langt fra land på en tilfredsstillende måte, noe de ikke ble i forskriften for vannscooter.

Stans mudringen av Tanamunningen

Et av de viktigste områdene for sjøfugler som havelle, siland og laksand er Tanamunningen i Finnmark, som også er Ramsarområde. Flere titalls tusen sjøfugler er samlet her deler av året. Regjeringen har bevilget penger til prosjektet uten at konsekvensutredninger og tradisjonell saksbehandling med uttalelser og råd fra miljøforvaltningen er klare. Fra Samferdselsdepartementets budsjett for 2020 foreslås det innvilges det 25,8 mill. kr for å bedre innseilingsforholdene til kvartsittbruddet innerst i Leirpollen. Kostnadsrammen for prosjektet er på 124 mill. kr, og store summer er allerede bevilget over tidligere års budsjetter. Etter det vi er kjent med er mudringen planlagt i en renne som er 150 meter bred og ni meter dyp. Skipsleia skal også rettes ut. Totalt er det planer om å fjerne 400 000 m³ masse. Mengden tilsvarer 50 000 lastebil-lass som skal deponeres.

NOF er sterkt bekymret for hvilke kortsiktige og langsiktige konsekvenser et geomorfologisk inngrep vil ha på landskap, bunnforhold og livet i havet. Løsmasser under og etter arbeidet vil dessuten kunne påvirke området negativt. Hoppekreps og andre arter som lever i de frie vannmassene kan bli påvirket av finmasser i vannet. Behovet for vedlikeholdsmudring er uavklart. Det gjør at det hersker stor usikkerhet rundt tiltakets totale omfang.

NOF ønsker dere lykke til med en god «redningspakke» for sjøfuglene våre!

For Norsk Ornitologisk Forening

Kjetil Aa. Solbakken

Kjetil Aa. Solbakken, generalsekretær

KOPI:
Miljødirektoratet
Nærings- og fiskeridepartementet